

Tekeningen

Als men bijgaande tekeningen (fig.3 en fig.4), die als illustraties bij de Gewone eikvaren staan afgebeeld, goed bekijkt dan blijken beide tekeningen grote randjes bladmoes te bezitten en dat zou duiden op een.....Brede eikvaren.

Geïllustreerde flora van Nederland, Heimans, Heinsius en Thyse, 21e druk 1965

De beste tekeningen staan afgebeeld in de Nederlandse ecologische flora, deel 1. De verschillen tussen de Gewone en de Brede eikvaren zijn duidelijk te zien. In het veld geven de wat samengetrokken randen van de onderste bladslippen en de wat wratterige, spitse bladslippen aan de top van de bladeren een aardige indicatie van de Brede eikvaren.

Verder onderzoek

Volgend jaar zet ik uiteraard het onderzoek voort, want ik wil nu goed weten hoe het zit tussen de beide soorten.

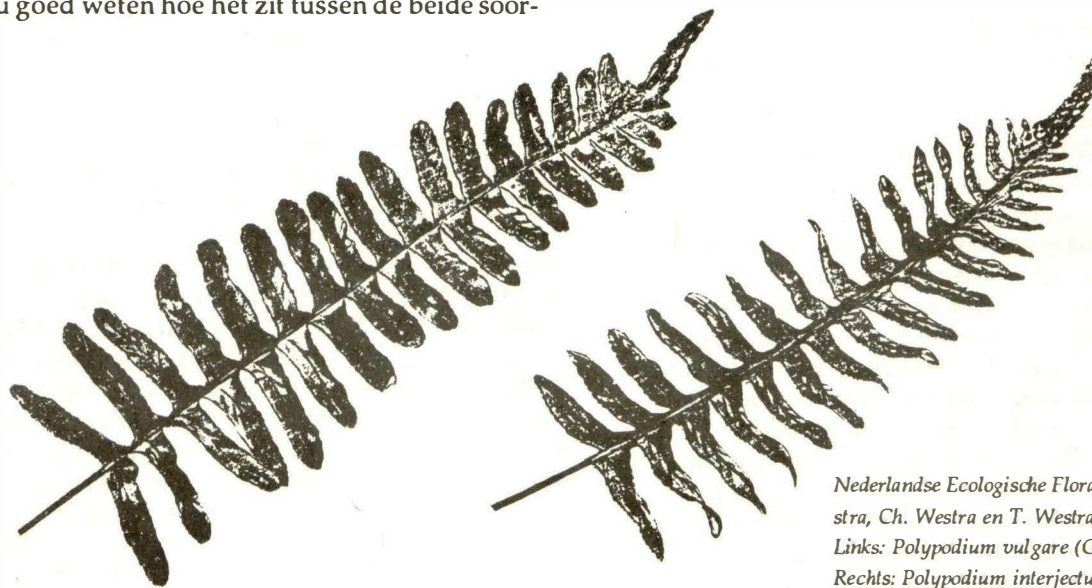

Flora van Nederland, Heukels en Van Oostroom, 18e druk 1975

ten.

Een kenmerk is namelijk nog het verschijnen van de bladeren. Bij de gewone eikvaren verschijnen de bladeren in de lente en van de Brede eikvaren in het begin van de zomer. Nu zegt die tijdsaanduiding aan de kust niets. Bij een nat, koud voorjaar ligt de plantengroei al gauw 2 tot 3 weken achter bij het binnenland. Er blijkt in ieder geval verschil te zijn in het verschijnen van de bladeren tussen beide soorten. Aangezien de omstandigheden voor beide soorten aan de kust gelijk zijn, moet dat verschil er dus uitkomen.

Verder wil ik het gebied uitbreiden met de binnenduinrandbossen, de landgoederen, greppel en muren. Ik houd u op de hoogte.

Nederlandse Ecologische Flora, drs E.J. Weeda, R. Westra, Ch. Westra en T. Westra, deel 1.

Links: Polypodium vulgare (Gewone eikvaren)

Rechts: Polypodium interjectum (Brede Eikvaren)

Amsterdamse Waterleidingduinen

Rien Sluys

Onderzoek

Sedert vele jaren vindt er in de AW-duinen biologisch onderzoek plaats op velerlei gebied. Zo wordt er om maar eens iets te noemen al sinds 1978 broedvogelonderzoek gedaan in het zuidelijk duingebied, verzamelt

men al jaren informatie over planten en wordt er intensief bodemonderzoek gedaan.

Naast professioneel werk door de sector oecologie van Gemeentewaterleidingen Amsterdam wordt er veel werk gedaan door amateurs, mensen die hun hobby uitoefenen en de gegevens van hun onderzoek(en) beschikbaar stellen aan bovengenoemde instantie.

Zoals u allen ongetwijfeld, tijdens een bezoek aan de

Aalscholver

tentoonstelling over de AW-duinen in het Jan Verwey Natuurcentrum, heeft gezien wordt er zeer veel onderzoek verricht. Vlinders, kevers, waterdieren, planten, vissen, vogels, mossen, enz., niets is er veilig voor de nijdere onderzoekers.

Van al die onderzoeken zijn vele rapporten en verslagen gepubliceerd en onze vereniging prijst zich gelukkig dat zij de afgelopen jaren gratis vele rapporten heeft ontvangen. Deze rapporten bevinden zich in de bibliotheek van het Jan Verwey Natuurcentrum en zijn voor een ieder toegankelijk. Voor leden die willen weten wat er allemaal in de AW-duinen gebeurt en gaat gebeuren vormen deze rapporten een grote bron van informatie.

Het onderzoek staat niet stil en wanneer er nieuwe rapporten verschijnen zullen we daarvan in de daarop volgende Strandloper melding maken, zodat de geïnteresseerde lezer op de hoogte kan blijven van de nieuwste ontwikkelingen in de Amsterdamse Waterlei-

dingduinen.

Tevens geeft Gemeentewaterleidingen Amsterdam drie keer per jaar een nieuwsbrief uit over het natuuronderzoek in de AWD. Allerlei interessante gegevens zijn hierin te vinden. In het Jan Verwey Natuurcentrum zijn deze nieuwsbrieven in te zien. U blijft dan goed op de hoogte van allerlei onderzoek en ontwikkelingen in dit bijzondere duingebied. De twee inmiddels verschenen nummers bevatten o.a. stukjes over dagvlinderonderzoek (u kunt meedoen!), kevers, duinvalleien, reewildtellingen, roofvogels en waterstanden.

Informatie

Elke eerste en derde zondag van de maand is er een natuurwandeling. Start 13.00 uur. Vertrek vanaf het bezoekerscentrum "De Oranjekom"

13 december is er een "vroeg-vogel wandeling": Start: 8.30 uur. Vertrek vanaf de ingang Panneland.

Tot eind december is er in het bezoekerscentrum een tentoonstelling over (loop-)kevers in de AW-duinen.

De afgelopen zomer is er een initiatief geweest om een vereniging "Vrienden van de AWD" op te richten. De reacties waren zodanig dat er (voorlopig) vanaf is gezien.

Bij het Renbaanveld in het noorden van de AWD zit al enige tijd een groep Aalscholvers. Mogelijk zijn ze dit jaar door verstoring niet tot broeden gekomen. Als dit gebied minder bezocht wordt door bezoekers dan is de kans groot dat de Aalscholvers in 1993 tot broeden komen.

IJsland 1991 (vervolg)

Maaïke en Hein Verkade

Het tweede deel van het verslag over onze reis naar IJsland gaat met name over het noord-oostelijk deel van het eiland. Juist hier vinden we de unieke combinatie van geologisch zeer interessante gebieden en een boeiende ornithologische verscheidenheid.

We starten in Akureyri, met 15.000 inwoners de tweede stad van het land. De plaats is gunstig gelegen aan de Eyjafjörður. Deze fjord komt rechtstreeks in de Noordelijke IJszee uit. Doordat er echter een 'knik' in de fjord zit kunnen de koude noorden-winden deze plek moeilijk bereiken. Aan de andere kant ligt het in de regenschaduw van het ijslandse bergmassief. Ondanks de noordelijke ligging heeft Akureyri een heel aangenaam klimaat en wordt het wel de Mediterraan van IJsland genoemd. Dit wordt bevestigd bij binnenkomst in de stad waar de thermometers 28 graden Celsius aangeven. Onze eerste gang is dan ook naar de ijscoman en daar een plekje in de schaduw. Een bezoek aan de botanische tuinen blijkt zeer de moeite waard. Alleen de uitbundige zang van Koperwieken en Barmsijzen doet nog aan een plaats nabij de poolcirkel herinneren. In de drukke winkelstraat zien we aankondigingen van busreisjes naar Myvatn. Dit is ook ons reisdoel. Myvatn, letterlijk vertaald 'Muggenwater', is een grillig

gevormd ondiep meer met een oppervlak van ongeveer 36 vierkante kilometer. Het ligt op de breuk met veel vulkanische activiteit die dwars door IJsland loopt. Hier drijven de aardschollen langzaam van elkaar af, waardoor de gloeiende aardmassa regelmatig door de ontstane spleten naar boven komt. Alles is hier geologisch gezien zeer jong. De tafelbergen rond het meer ontstonden gedurende de laatste ijstijd. De uitbarstin-

